יז: מי שאמר פרק שלישי נזיר

אלא כגון שנכנס בשידה תיבה ומגדל. תחילת כיסתו במקוס טמא בהיתר ולא נקי מכניסה א) [מלא] כי מתרין היה שילא בשידה וכו'[1] פרע לו עליו המעזיבה מספקא ליה דלמא [לא] בעי שהייה או דלמא ל"ג דכל היכא דאירעה טומאה התם בעי שהייה: **ובא** חבירו **ופרע מעליו המעזיבה.**

דווקא בחומא דלי מרלונו אי נמי אם הוא עצמו פרע כי האי גוונא לא איבעיא לן אי בעי שהייה דנפיק דשכועות (דף ח.) קאמר אהך בעיא דנזיר טמא או דילמא בחומא גמירי לה שהייה ל"ש בחוץ ול"ש כפנים: הגה"ה טעון גילוח או אין טעון גילוח. פי' תגלחת דטומאה ביום שילא ויטהר[2] מטומאה דקרבן ודאי לא בעי כדתנן במתני' דמיעטיה קרא לקמן אבל בתגלחת מספקא ליה אי בעי לגלח בלא קרבן טומאה או לא בלא בעי גילוח בלא קרבן: הגה"ה אבל תגלחת של טהרה ודאי בעי כשימנה[3] נזירות של טהרה יגלח ויביא קרבנות טהרה כדין נזיר טהור:

קרבן טומאה הוא **דלא מייתי.** דמיעטיה קרא לקמן (דף יח.) הא גלוחי בעי מדלא קאמר ואינו מגלח כשביעי שלו: **מה** טעם **קאמר.** כלומר כיון דתנן אינו מביא ממילא ידעינן דאינו מגלח דהא בהא תליא: תנא ד' וכל מילי. כל דבר שתלוי בטהרת ד' דהיינו תגלחת וקרבן: אין לי אלא ימי טומאה. פי' טומאת מת שאין עולין לו מן המנין דכתיב והימים הראשונים יפלו וכ"ש שאין ימי טומאתו עולים: ימי חלוטו מנין. אם נחלט בצרעת בימי נזירותו: ימי חלוטו מגלח ומביא קרבן לצרעתו: תאמר בימי חלוטו שאין מבטל בהם את הקודמים. והא ליכא למימר דהיא נופה נילף מבנין אב שיהיה סותר הקודמים. דהא אמרינן לקמן פ' ג' מינין (דף יז:) [וטמא ראש] נזיר טומאה סותרת ואין תגלחת זותרת. וה"ה נמי דאמרינן טומאת מת סותרת ואין טומאת צרעת סותרת: אמרת ומה נזיר בקבר משערו ראוי לתגלחת זיר מאי לאו לתגלחת טומאה. כלומר שיגלח לסוף ז' כדין נזיר שנטמא בחמת שיש לו דין נזיר אחר לענין תגלחת כדין זיר: לא לתגלחת טהרה. משערו ראוי להתגלח אחר שישלים נזיר טהרה כ"ז אינו מגלח אפ"ה וכן עולים ימי חלוטו שאין משערו ראוי לתגלחת זיר אלא לתגלחת צרעתו אהוא טעון העברת שער (דם שיתחיל למנות נזיר

אלא כגון שנכנס בשידה תיבה ומגדל ובא חבירו ופרע מעליו מעזיבה כי גמירין שהייה בבית המקדש אבל אבראי לא או דלמא [1]לא שנא תיקו בעי רב אשי נזר והוא בבית הקברות טעון גילוח או לא כי בעי תגלחת טהור שנטמא דקא מטמא לנזירותיה אבל טמא שנזר לא או דלמא לא שנא ת"ש מי שנזר והוא בבית הקברות אפילו היה שם שלשים יום אינו עולה לו מן המנין ואינו מביא קרבן טומאה קרבן טומאה הוא דלא מייתי אבל גלוחי בעי מה טעם קאמר מה טעם אינו מביא קרבן טומאה משום דלא בעי גלוחי ת"ש [2]אין בין טמא שנזר לנזיר טהור שנטמא אלא טמא שנזר שביעי שלו עולה לו מן המנין ונזיר טהור שנטמא אין שביעי שלו עולה לו מן המנין מאי לאו הא לתגלחת זה וזה שוין לא הא למלקות זה וזה שוין אבל תגלחת מאי זה מגלח וזה אינו מגלח ליתנייה תנא שביעי שלו וכל מילי ת"ש [3]אין לי אלא ימי טומאתו שאין עולין לו מן המנין ימי חלוטו מנין ודין הוא מה ימי טומאתו מגלח ומביא קרבן אף ימי חלוטו מגלח ומביא קרבן ומה ימי טומאתו אין עולין לו מן המנין [4]אף ימי חלוטו אין עולין לו מן המנין לא אם אמרת בימי טומאתו שכן מבטל בהן את הקודמין אין עולין לו מן המנין תאמר בימי חלוטו שאינו מבטל את הקודמין לפיכך עולין לו מן המנין אמרת ומה נזיר בקבר ששערו ראוי לתגלחת אין עולין לו מן המנין ימי חלוטו שאין ראוי לתגלחת לא כ"ש שאין עולין לו מן המנין מאי לאו תגלחת טומאה לא תגלחת טהרה הכי נמי מסתברא דאי

אלא היכי דמי שאילתא דרבא: **כגון שנכנס בשידה תיבה ומגדל.** בבית הקברות שמפסיק בינו לבין הטומאה [5]ונדר בעודו בשידה שהוא טהור ואח"כ כא תבכו ופרע את המעזיבה [6] שהוא מתחיל שהיתה השידה מעל ראשו: ה"ג **כי גמירי שהייה בפנים אבל אבראי לא.** כי גמירי שהייה כשנטמא בבית המקדש [7] בפרק ידיעות הטומאה[8] נטמא בבית המקדש ושהה כדי השתחויה חייב: **אבל אבראי.** כגון בבית הקברות לא בעי שהייה וכיון שפרע מתחתיו את המעזיבה אע"ג דלא שהה חייב: **או דילמא לא שנא.** דהכא והכא בעי' שיעור [9] כדי השתחויה. תיקו: **בעי רב אפי' נזר והוא בבית הקברות טעון גילוח.** כיון שביעי שלו לא לא: **קרבן טומאה הוא דלא מייתי.** משום דלא מייתי קרבן אלא מאן דמטמא ליה לנזירותיה אבל גילוח בעי: **מה טעם קאמר.** [10] [6] אינו מביא קרבן [11] לפי שאינו מגלח: **מאי לאו הא לתגלחת זה וזה שוין.** דזה וזה מגלחין בשביעי שלהן: **לא למלקות זה וזה שוין.** וכדר' יוחנן לעיל[12]: **ליתנייה תנא שביעי שלו וכל מילי.** [13]דהכי משמע שביעי שלו עולה לו מן המנין לפי שאינו מביא קרבן ומה טעם אינו מביא קרבן לפי שאינו טעון גילוח טומאה בז' וזה אין שביעי שלו עולה לפי שיש לו לגלח בשביעי ולהקריב קרבן בשמיני ומאותו יום שמקריב קרבן חל עליו נזירות כדכתיב (במדבר ו) וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא [14]דמשמע מאותו יום ואילך נזירות דטהרה: **ת"ש אין לי.** אלא יהו עולין לו מן המנין: **אלא ימי טומאתו.** כדכתיב[15] והזיר לה' את ימי נזרו וקדש את ראשו ביום ההוא דמשמע מאותו היום ואילך שהיה קרבנותיו (במדבר ו) יתכפר ויתחיל למנות לימי נזרו: **ימי חלוטו מנין.** שאם נצטרע בימי נזירותו והוחלט אלא יהו עולין למנין נזירותו: [16]**מה ימי טומאתו מגלח.** תגלחת טומאה ומביא קרבן לצרעתו: **אף ימי חלוטו.** דכתיב וכפר עליו וגו' והיינו כשיטהר וקדש ראשו ביום ההוא שיתחיל מנין נזירות טהרה: ימי חלוטו. שיוצא מחזן למחנה והחליטו ומנה מקצת נזירות שקבל עליו קודם שנצטרע ושוב נרפא וגילח לצרעתו מנין שיחזור למנות להשלים נזירות למנין שמנה קודם צרעת וימים שבימי חלוטו לא יעלו לו מן המנין נזירות אבל ימי הסגרו דודאי[17] עולין לו לפי שאין זקוק לגלח כמו מוחלט ואין [2] [נתבטל][5] לימי טומאה כמו מוחלט: הגה"ה **אף** ימי חלוטו. שיון לימי טומאתו [3] דאין עולין לנזירות ה"נ ימי חלוטו אין עולין לו לנזירותו: **לא אם אמרת בימי טומאתו שכן מבטל בו את הימים הקודמים.** כדכתיב והימים הראשונים יפלו וא"ת והיא גופא מלף בהאי דינא דימי חלוטו יבטלו הקודמים וי"ל דאיכא מיעוטא לקמן בפ' שלשה מינין (דף מד.) על טומאתו קותר ואינו קותר על תגלחת הכי נמי נימעוטו וימת דאינו קותר על החלטו: **נזיר** בקבר **ששערו ראוי לתגלחת.** ודמי לנזיר אין עולין לו מן המנין ימי חלוטו שאין שערו ראוי לתגלחת ולכך לא דמי [לנזיר] לא כל שכן שאין עולין לו מן המנין: **מאי** לאו תגלחת דטומאה [לא תגלחת דטהרה]. והכי קאמר [ומה נזיר בקבר] ששערו ראוי לתגלחת דשיער שעליו עומד להתגלח לכי יצליח נזירות דטהרה שהרי אינו מגלח בשביעי אין עולין ימי חלוטו שאין שערו עומד להתגלח בנזירות טהרה שהרי זקוק לגלח לכשיתרפא מצרעתו לא כל שכן שאין עולין לו: ימי

עין משפט נר מצוה

יא א מיי' פ"ו מהלכות נזירות הלכה ח [ע] ופ"ה שם הלי' יט וע"ש בכ"מ:

יב ב מיי' פ"ז שם הלכה ט:

פי' הרא"ש

טמא עצמו: ופרע עליו המעזיבה. כמו ופרע ראש האשה. שגלהו מתחתיו שהסיר את מעזיבה השידה ולא מצי למימר כגון שנכנס לבית הקברות שונג והתרו בו לצאת. דאמרינן בשבועות כי גמירי שהייה (באולם) [באונס] הוא דגמירי: קרבן טומאה הוא דלא מייתי אבל גלוחי מגלח. מדלא קתני אינו מגלח דהוי רבותא טפי: מה טעם קאמר. כלומר כיון דתנא אינו מביא טומאה ממילא ידענא דאינו מגלח דהא בהא תליא: תנא ד' וכל מילי. כל דבר שתלוי בטהרת ד' דהיינו תגלחת וקרבן: אין לי אלא ימי טומאה. פי' טומאת מת שאין עולין לו מן המנין דכתיב והימים הראשונים יפלו וכ"ש שאין ימי טומאתו עולים: ימי חלוטו מנין. אם נחלט בצרעת בימי נזירותו: ימי חלוטו מגלח ומביא קרבן לצרעתו: תאמר בימי חלוטו שאין מבטל בהם את הקודמים. והא ליכא למימר דהיא נופה נילף מבנין אב שיהיה סותר הקודמים. דהא אמרינן לקמן פ' ג' מינין (דף יז:) [וטמא ראש] נזיר טומאה סותרת ואין תגלחת זותרת. וה"ה נמי דאמרינן טומאת מת סותרת ואין טומאת צרעת סותרת: אמרת ומה נזיר בקבר משערו ראוי לתגלחת זיר מאי לאו לתגלחת טומאה. כלומר שיגלח לסוף ז' כדין נזיר שנטמא בחמת שיש לו דין נזיר אחר לענין תגלחת כדין זיר: לא לתגלחת טהרה. משערו ראוי להתגלח אחר שישלים נזיר טהרה כ"ז אינו מגלח אפ"ה וכן עולים ימי חלוטו שאין משערו ראוי לתגלחת זיר אלא לתגלחת צרעתו אהוא טעון העברת שער (דם שיתחיל למנות נזיר

מסורת הש"ס

א) לקמן מג., ב) [לקמן יח.], ג) [שבועות יד:], ד) [ע"ש], ה) [במדבר ו], ו) [במדבר ו].

נוסחת הריב"ן

א) ומזר: ב) המעזיבה מפל הקבר שהוא כו': ג) כדתנן בפרק: ד) (כדי) לתת בכ"י: ה) מ"ש אינו כו': ו) קרבן טומאה: ז) וכל מילי דטומאת שמר שביעי שלו כו': ח) כיון הכוא ומוכ מאותו היום ואילך: ט) ונתכפר לו יתחיל: י) (מה ימי טומאתו כו' אין עולין לו) ליתא בכ"י ומה"ר מה לשבעת ימי טומאתו אין עולין לו שכן מבטל בהן: כ) לתגלחת טומאה לסוף ז': ל) לסוף ל' מיירי: מ) תאמר: נ) שאינו:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מה טעם קאמר. מה טעם אינו מגלח: (ב) ד"ה אלא ימי וכו' שהיא קרבנותיו ונתכפר יתחיל למנות:

גליון הש"ם

גמ' אי' לי אלא ימי טומאתו. עי' לקמן דף ט ע"א:

הגהות מהר"ב רגשבורג

א) תוס' ד"ה אלא וכו' אלא לקי אחכיסה וכי כל"ל: ב) ד"ה ימי טומאתו שאין עולין לו מן המנין ימי' כדכתיב ימיכם הראשונים יפלו וכ"ש שאחוק. אלא נמחק ונ"ב שמנין אחוק כל"ל: ג) **באיר** לפי שאין זקוק לגלח אחו מוחלט ואין נמשוכ. אלא נחשוב נמחק ונ"ב שוה כל"ל: ד) ד"ה אף ימי חלוטו שיון לימי טומאתו טומאתו דאין. אלא דאין נמחק ונ"ב מה ימי טומאתו אין כל"ל:

הגהות התוספות

1. תוכות (כ"ה כו' נמחק) ע"ל משיים כשפרע מעליו המעזיבה. 2. תוכות שיאלא ויטהר נמחק ע"ל שעטה. 3. ל"ל ומכיומנה. 4. ל"ל ודאי. 5. ל"ל ואין לתמוחו.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com